

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010221
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8414010221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom 16. septembra 2015 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. K. G. zrušuje rozsudok Okresného súdu Kežmarok z 29. júla 2014, sp. zn. 7T/170/2014, v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. K. G., nar. X. A. XXXX v D., trvale bytom D., Z. XXXX/XX

uznáva vinným, že

28. januára 2014 v čase okolo 23.00 hod. v D., na chodbe obytného domu č. XX na P. ulici po tom, ako sa pohádal s bývalou družkou U. K., sa jej vyhrážal zabitím, že ju zastrelí, potom ju fyzicky napadol tak, že ju udrel ľavou rukou do zátylku hlavy, pričom jej odtrhol kapucňu na zimnej bunde, ktorú mala oblečenú na sebe, pričom jej zranenia nespôsobil, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej U. K. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a poškodením bundy škodu v sume 30,- eur, nakoľko sa obdobného konania dopúšťal aj v minulosti, pre ktoré bol 7. marca 2012 rozhodnutím Obvodného úradu Kežmarok uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu,

teda

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a za to mu

ukladá

podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a za použitia § 42 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Čadca z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/44/2014, ktorým mu bol podľa § 213 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) týždne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obž. K. G. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 306 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona [správne § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona] s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že 28. januára 2014 v čase okolo 23.00 hod. v D., na chodbe obytného domu č. XX na P. ulici po tom, ako sa pohádal s bývalou družkou U. K., sa jej vyhrážal zabitím, že ju zastrelí, potom ju fyzicky napadol tak, že ju uderil ľavou rukou do zátylku hlavy, pričom jej odtrhol kapucňu na zimnej bunde, ktorú mala oblečenú na sebe, pričom jej zranenia nespôsobil, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej U. K. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a poškodením bundy škodu v sume 30,- eur, nakoľko sa obdobného konania dopúšťal aj v minulosti, pre ktoré bol 7. marca 2012 rozhodnutím Obvodného úradu Kežmarok uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Za to obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní šesťnásť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd neuveril obhajobe založenej na tvrdení obžalovaného, že síce sa s poškodenou stretol tak, ako uvádza obžaloba, poškodenej však len vulgárne nadával, no nijako ju fyzicky nenapadol a ani sa jej nevyhrážal. Súd prvého stupňa považoval obhajobu za vyvrátenú výpoveďami svedkyne poškodenej U. K. a svedkyne Y. K.. Motívom konania obžalovaného bola jeho nespokojnosť s rozchodom s poškodenou. Nedokázal akceptovať jej nechotu vrátiť sa k nemu a tak sa jej vyhrážal smrťou zastrelením, pričom ju fyzicky napadol. Násilnú povahu konania obžalovaného mal okresný súd za preukázanú nielen z výpovedí uvedených svedkýň, ale aj záznamom v evidencii priestupkov z roku 2013 a výsledkami trestných stíhaní obžalovaného vedených v minulosti na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T/16/2013 a 6T/46/2013, ako aj doposiaľ neskončenou trestnou vecou vedenou na tomto okresnom súde pod sp. zn. 6T/46/2013. Dôvodnosť obavy poškodenej bola daná jej zlou skúsenosťou s obžalovaným už z obdobia ich spolužitia, obsahom vyhrážok prednesených obžalovaným počas predmetného skutku a privolaním polície ihneď, ako sa dostala do bytu. Na tom nič nemení ani zhodné vyjadrenie poškodenej a obžalovaného, že v čase vydania napadnutého rozsudku už opäť tvoria pár a plánujú sa zosobášiť. Výrok o treste okresný súd odôvodnil trestnou minulosťou obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia považoval za priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný sa navyše predmetného prečinu dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok vedenej pod sp. zn. 1T/117/2012. Poľahčujúce okolnosti súd prvého stupňa nezistil.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obžalovaný odvolanie čo do výroku o vine a výroku o treste, ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu bližšie nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí konanom o tomto odvolaní prokurátor navrhol, aby krajský súd vzhľadom na formálnu chybu v právnej vete zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a zohľadnil možnosť uloženia súhrnného trestu.

Na základe obžalovaným ako oprávnenou osobou včas podaného odvolania Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a nezistiac dôvody, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vo vzťahu k výroku o vine vykonal potrebné dokazovanie a na jeho základe mal preukázaný skutkový stav veci tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Dôkazy vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku a dospel k správnym skutkovým záverom. V odôvodnení výroku o vine stručne ale výstižne opísal skutočnosti, ktoré vzal za dokázané a uviedol dôkazy, o ktoré oprel svoje skutkové zistenia, pričom podal i úvahy, ktorými sa pri ich hodnotení spravoval.

Obžalovaný svoje odvolanie bližšie nezdôvodnil, no je potrebné zvýrazniť, že aj keď poprel, že by sa poškodenej vyhrážal zabitím a že by ju fyzicky napadol, aj krajský súd považuje dôkaznú situáciu za ustálenú zhodnými a podrobnými usvedčujúcimi výpoveďami poškodenej a jej matky v prípravnom konaní. Hoci na hlavnom pojednávaní už odopreli vypovedať, ani krajský súd nepovažuje túto zmenu za takú, ktorá by spochybňovala pravdivosť ich pôvodných výpovedí (obžalovaným a poškodenou pred okresným súdom prezentovaný zámer uzavrieť manželstvo svedčí o aktuálnej snahe poškodenej a jej matky pomôcť obžalovanému).

Predchádzajúce osobné skúsenosti poškodenej logicky vyvrcholili tým, že od obžalovaného pre jeho agresívne správanie odišla, pričom počas predmetného skutku stupňoval svoje násilné správanie. To vedie krajský súd k záveru, že poškodená z konania obžalovaného nadobudla vyšší stupeň obavy o svoj život a zdravie, ktorá zodpovedá kvalifikovanej obave vyžadovanej Trestným zákonom pre trestnú zodpovednosť páchatel'a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona. Obžalovaný, poškodená a jej matka zhodne potvrdili, že v čase skutku bola poškodená U. K. bývalou družkou obžalovaného, keďže odišla zo spoločnej domácnosti ešte v polovici decembra 2014. Obžalovaný predmetnými slovnými vyhrážkami i fyzickým útokom smeroval proti poškodenej práve z dôvodu, že odmietala byť znova jeho družkou. Preto je namieste považovať poškodenú U. K. ako bývalú družku obžalovaného za jeho blízku osobu v zmysle § 127 ods. 5 Tr. zákona a prihliadať na túto okolnosť ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

Okresný súd síce správne dospel k záveru, že obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania, no na označenie tohto prečinu nepoužil § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ale § 306 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorý v rámci klasifikácie uvedenej v použitom znení Trestného zákona zodpovedá prečinu porušovania ochrany stromov a krov. Toto formálne pochybenie preto krajský súd napravil.

Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd doplnil dokazovanie prečítaním odpisu z registra trestov vrátane správ Okresného súdu Kežmarok a Okresného súdu Čadca, výpisu z registra priestupkov a z evidenčnej karty vodiča.

Prvýkrát bol obžalovaný K. G. odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1) písm. d) Tr. zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok z 25. júna 2012, sp. zn. 1T/117/2012, právoplatným 14. augusta 2012 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 18 mesiacov a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov.

Za násilnú trestnú činnosť bol obžalovaný doposiaľ odsúdený len raz, a to rozsudkom Okresného súdu Kežmarok z 26. februára 2013, sp. zn. 1T/16/2013, právoplatným 26. februára 2013 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín.

Doplneným dokazovaním krajský súd navyše zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Čadca z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/44/2014, právoplatným 28. júla 2014, odsúdený za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 500,- eur a pre prípad, že by výkon uloženého trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody na 2 týždne. Zo správy o stave výkonu tohto peňažného trestu vyplynulo, že napriek doručeniu výzvy na zaplatenie obžalovaný peňažný trest nezaplatil. Predmetný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona spáchal teda skôr, ako bol tento rozsudok vyhlásený.

V súlade s § 2 ods. 4 Tr. poriadku považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, za predčasné prihliadať na trestné stíhania vedené proti obžalovanému na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6T/46/2013 za skutok, ktorý mal spáchať ešte 24. novembra 2012 a tiež na Okresnom súde Poprad

pod sp. zn. 2T/22/2014 za skutok, ktorý mal spáchať ešte 28. decembra 2013, nakoľko v týchto veciach absentujú právoplatné rozhodnutia o vine obžalovaného.

Podľa Registra priestupkov obžalovaný spáchal 18. decembra 2010 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, za čo bol potrestaný pokutou. Následne sa opakovane dopustil priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej doprave, za čo bol potrestaný pokutami, o čom svedčí i výpis z evidenčnej karty vodiča.

Napriek predchádzajúcim odsúdeniam odvolateľa nemožno pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prehliadnuť, že predmetný prečin sa týkal výlučne partnerských vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou. Z policajnej správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Kežmarok pritom vyplýva, že v období od 1. januára 2014 polícia zasahovala v rámci vzťahov obžalovaného a poškodenej len raz, a to v tejto veci. Po spáchaní tohto prečinu tak obžalovaný už nevytvoril situáciu, ktorú by poškodená považovala za ohrozenia presahujúce úroveň, akú je vo vzájomných vzťahoch s obžalovaným ochotná akceptovať.

Predmetným skutkom síce obžalovaný prekročil hranice štandardných (spoločnosťou akceptovateľných) vzťahov s poškodenou, no následne tieto urovnal. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že obžalovaný po spáchaní predmetného skutku vedie riadny život a nedopustil sa protispoločenského konania. Povaha spáchaného prečinu, jeho okolnosti, usporiadanie pomerov vo vzťahu s poškodenou a s tým súvisiaca nižšia miera spôsobených účinkov vrátane priaznivej možnosti jeho nápravy nasvedčujú tomu, že na dosiahnutie účelu trestu nie je nateraz nevyhnutné ukladať trest spojený s odňatím slobody. Peňažný trest bol pritom odvolateľovi uložený aj rozsudkom Okresného súdu Čadca z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/44/2014, za prečin majetkovej povahy spáchaný počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého za prečin, pri ktorom sa obžalovaný rovnako nedopustil násilného konania.

Preto na rozdiel od okresného súdu krajský súd zastáva názor, že v súlade so zásadami ukladania trestu podľa § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zákona možno účel trestu dosiahnuť už uložením primeraného súhrnného peňažného trestu podľa § 56 ods. 2 Tr. zákona v rámci výmery ustanovenej v § 56 ods. 1 Tr. zákona. Účel trestu sa dosiahne výraznejším zásahom do majetkovej sféry obžalovaného, a to uložením peňažného trestu vo 1.000,- eur, ktorá zohľadňuje aj jeho majetkové pomery.

Ukladaný náhradný trest je trestom podpornej povahy a jeho zmyslom je predísť tomu, aby sa obžalovaný úmyselne vyhýbal jeho zaplateniu, resp. zmareniu jeho výkonu. Z tohto hľadiska, zohľadniac aj samotnú výšku uloženého peňažného trestu bol obžalovanému ustanovený náhradný trest odňatia slobody na šesť mesiacov.

Vzhľadom na uloženie súhrnného trestu bol zrušený celý výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/44/2014, vrátane výrokov na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.